A° 1942. N° 97.

PUBLICATIEBLAD.

PUBLICATIE *van den 8sten Mei 1942, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 5den Maart 1942, (Staatsblad no. C 17), houdende bepalingen tot het verkrijgen te allen tijde van de onbeperkte beschikking over alle Nederlandsche zeeschepen en tot het eventueel nemen van maatregelen ten aanzien van schepen voorzien van een Nederlandsch-Indischen, Surinaamschen of Curaçaoschen zeebrief.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz., enz., enz.

Gelet op de voordracht van Onze Ministers van Handel, Nijverheid en Scheepvaart, van Koloniën en van Marine van 3 Maart 1942, No. 7208;

Overwegende, dat het in de huidige buitengewone omstandigheden noodzakelijk is, dat het Rijk in het belang van zijn veiligheid te allen tijde de onbeperkte beschikking kan verkrijgen over alle Nederlandsche zeeschepen en zich bovendien dringende omstandigheden kunnen voordoen, welke het noodzakelijk maken, dat de Koninklijke Nederlandsche Regeering maatregelen neemt ten aanzien van schepen voorzien van een Nederlandsch-Indischen, Surinaamschen of Curaçaoschen zeebrief;

Overwegende, dat zich hier een geval voordoet van spoedeischenden aard, als voorzien in artikel 71 der Indische Staatsregeling, in artikel 50 der Surinaamsche Staatsregeling en in artikel 50 der Curaçaosche Staatsregeling, waarin de Volksraad van Nederlandsch-Indië, de Staten van Suriname en de Staten van Curaçao niet kunnen worden gekend;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

In dit besluit wordt verstaan onder:

a) Onze Minister: Onze Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart;

b) schip onder Nederlandsche vlag: elk zeeschip, geen oorlogschip zijnde, gerechtigd tot het voeren van de Nederlandsche vlag, onverschillig of voor dit zeeschip een Nederlandsche, een Nederlandsch-Indische, Curaçaosche of Surinaamsche zeebrief is afgegeven.

Artikel 2.

1. Gedurende den tijd, dat de oorlogstoestand voor het Koninkrijk der Nederlanden voortduurt, en gedurende een tijdvak van zes maanden na het einde daarvan, is Onze Minister, in afwijking in zooverre van het bepaalde bij de Zeeschepenvorderingswet 1939, bevoegd rauwelijks het bezit of het gebruik van bepaalde of alle schepen onder Nederlandsche vlag te vorderen in het middellijk of onmiddelijk belang van de oorlogvoering of van de volkshuishouding van het Rijk.

2. Door de vordering van het bezit van het betreffende schip, gaat het bezit zonder eenige verdere formaliteit over op den Staat. Het bezit van het schip brengt onder meer mede het recht om vrijelijk te beschikken over het schip zelve alsmede over alle opbrengsten van het schip, vrachten, verzekeringspenningen en schadevergoedingen daaronder begrepen.

3. Indien slechts het gebruik is gevorderd, gaat het bezit van het schip niet over op den Staat, doch is de reeder of de

kapitein van het schip verplicht alle aanwijzingen van Onzen Minister of diens gemachtigde ten aanzien van het gebruik van het schip terstond op te volgen.

4. Van de vordering van het bezit of het gebruik wordt aan den reeder of den eigenaar, alsmede den kapitein van het schip, onverwijld mededeeling gedaan.

5. Het genot van het bezit of het recht van gebruik voor den Staat duurt voort totdat Onze Minister de vordering intrekt of totdat door Ons een nadere beslissing is genomen. Deze beslissing houdt tevens in een regeling betreffende de vergoeding desnoodig voor aan het schip te verrichten herstellingen.

Artikel 3.

1. De vergoeding voor het gevorderde bezit of gebruik wordt zoo mogelijk door Onzen Minister in onderling overleg met den reeder of den eigenaar van het zeeschip, dan wel met dengene, die rechtens namens een van deze handelt buiten door den vijand bezet gebied, vastgesteld. In geval het bezit van een schip onder Nederlandsche vlag is gevorderd, wordt bij de bepaling der vergoeding tevens een regeling getroffen betreffende de periodieke betalingen uit hoofde van verzekeringspremieën of van rente van een op het schip rustende hypothecaire vordering.

2. Bij gebreke aan overeenstemming omtrent de in het eerste lid bedoelde vergoeding of regeling geschiedt de vaststelling daarvan na het einde van den oorlogstoestand door een door Ons te benoemen Commissie. Wij stellen nadere regelen met betrekking tot de benoeming, samenstelling en werkwijze der Commissie, alsmede de richtlijnen, volgens welke de vergoeding wordt vastgesteld.

Artikel 4.

1. Onze Minister is, gedurende den tijd, dat de oorlogstoestand voor het Koninkrijk der Nederlanden voortduurt en een tijdvak van zes maanden daarna, bevoegd om rauwelijks

den eigendom van bepaalde of alle schepen onder Nederlandsche vlag te vorderen, in het middellijk of onmiddellijk belang van de oorlogvoering of de volkshuishouding van het Rijk.

2. Door de vordering bedoeld in het eerste lid gaat de eigendom zonder eenige verdere formaliteit en met inachtneming van het bepaalde in artikel 5, vrij van alle lasten over op den Staat.

3. Van de vordering van den eigendom wordt aan den eigenaar van het schip of aan dengene, die rechtens namens hem handelt buiten door den vijand bezet gebied, onverwijld telegrafisch of mondeling mededeeling gedaan. Deze mededeeling wordt bij aangeteekend schrijven bevestigd.

Artikel 5.

1. Indien Onze Minister met den eigenaar van het schip, of met den eventueelen rechthebbenden op een op het schip rustend zakelijk recht, dan wel met dengene, die rechtens namens den eigenaar of den rechthebbenden handelt buiten door den vijand bezet gebied, niet tot overeenstemming komt omtrent de voor den gevorderden eigendom of voor het op het schip rustende zakelijke recht te geven vergoeding, wordt deze vergoeding bepaald door de Nederlandsche Rechtbank te Londen, door den Raad van Justitie te Batavia, door het Hof van Justitie te Paramaribo of door het Hof van Justitie te Willemstad, alnaar gelang de eigenaar van het betreffende schip in het Rijk in Europa, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao is gevestigd. Indien een der genoemde overzeesche gebiedsdeelen uit hoofde van het bepaalde bij Ons besluit van 29 Mei 1941, Staatsblad No. P. 47, door Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken als „door den vijand bezet gebied" is aangewezen, is voorzoover de eigenaar van het schip in dat gebiedsdeel is gevestigd, de Nederlandsche rechtbank te Londen bevoegd.

2. De wijze, waarop de in het eerste lid genoemde rechterlijke instanties de schadevergoeding zullen bepalen, wordt door Ons nader geregeld.

Artikel 6.

1. Ten aanzien van een schip onder Nederlandsche vlag, waarvoor een Nederlandsch-Indisch, Surinaamsche of Curaçaosche zeebrief is afgegeven, maakt Onze Minister geen gebruik van de bevoegdheid, hem verleend in de artikelen 2 en 4, zonder dat terzake overeenstemming is bereikt met Onzen Minister van Kolonien, die zijnerzijds overleg pleegt met den betrokken landvoogd, tenzij dringende redenen overleg onmogelijk maken.

2. Als dringende redenen in den zin van het vorige lid worden aangemerkt omstandigheden voortvloeiende uit den toestand van oorlog, waarin het Rijk verkeert, waardoor gevaar zou ontstaan voor het behoud van het schip onder Nederlandsche vlag of zijn beschikbaarheid voor de oorlogvoering of voor den volkshuishouding van het Koninkrijk, indien het in het eerste lid bedoelde overleg zou plaats vinden.

3. Indien door dringende redenen overleg met den betrokken landvoogd niet mogelijk is, wordt deze zoo spoedig mogelijk in kennis gesteld van de plaats gevonden vordering.

Artikel 7.

1. Op verzoek van Onzen Minister verrichten de bevoegde autoriteiten in het Koninkrijk alle handelingen, welke in verband met den overgang van den eigendom of het bezit, dan wel de vordering van het gebruik van een schip onder Nederlandsche vlag gewenscht zouden zijn, zonder dat de medewerking van den voormaligen eigenaar of bezitter, dan wel den reeder of den kapitein van het schip daartoe noodig is. Voorzoover het autoriteiten in Nederlandsch-Indië, Curaçao en Suriname betreft, doet Onze Minister zijn verzoek door tusschenkomst van Onzen Minister van Koloniën.

2. Onze Minister kan beslissen, dat een schip onder Nederlandsche vlag, waarvan hij den eigendom of het bezit heeft gevorderd, in het schipsregister van een ander deel van het Koninkrijk wordt ingeschreven, dan waarin het is ingeschreven ten tijde van de vordering en dat laatstbedoelde inschrijving komt te vervallen. Onze Minister van Koloniën brengt zulk

een beslissing ter kennis van de betrokken autoriteiten in de overzeesche gebiedsdeelen van het Koninkrijk.

Artikel 8.

1. Hij, die opzettelijk een handeling verricht met het oogmerk om te beletten, te belemmeren of te verijdelen, dat de Staat de uit een vordering van eigendom, bezit of gebruik voortvloeiende beschikking over een schip onder Nederlandsche vlag verkrijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste tien duizend gulden.

2. Hij, aan wiens schuld het te wijten is, dat de Staat wordt belet of belemmerd in het verkrijgen van de uit een vordering van eigendom, bezit of gebruik voortvloeiende beschikking over een schip onder Nederlandsche vlag, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden.

3. De bij dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

4. Dit artikel is ook van toepassing op feiten, buiten het Koninkrijk der Nederlanden gepleegd.

Artikel 9.

1. Behalve de opsporingsambtenaren reeds door de in het Koninkrijk geldende wetten en wettelijke bepalingen aangewezen, zijn als ambtenaren belast met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld bij dit besluit tevens aangewezen:

a) de Officieren der Koninklijke Marine, behoorende tot het Korps Zeeofficieren, en, voorzoover zij in werkelijken dienst zijn, de tot dit Korps behoorende Officieren der Koninklijke Marine Reserve;

b) de ambtenaren van de Scheepvaartinspectie;

c) de Nederlandsche consulaire ambtenaren;

d) de ambtenaren in de overzeesche gebiedsdeelen van het Koninkrijk der Nederlanden, die daartoe door de overzeesche overheden worden aangewezen.

2. Processen-verbaal, opgemaakt door een ambtenaar, als

onder c of d bedoeld, gelden als wettig bewijsmiddel, mits zij bevestigd worden door zijn daarin opgenomen schriftelijken eed of belofte.

Artikel 10.

Dit besluit is mede verbindend voor Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao. Het laat de door het daartoe bevoegde gezag vastgestelde bepalingen inzake de bevoegdheid tot vorderen van schepen, welke reeds in het Koninkrijk der Nederlanden bestaan, overigens onverlet.

Artikel 11.

1. Dit besluit treedt in werking op den dag volgende op dien van afkondiging in het Staatsblad. Het kan worden aangehaald als „Zeeschepenbesluit 1942".

2. Onze Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart is belast met de uitvoering van dit besluit.

Londen, 5 Maart 1942.

(w.g.) WILHELMINA.

De Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart,
(w.g.) P. KERSTENS.

De Minister van Koloniën,
(w.g.) P.S. GERBRANDY.

De Minister van Marine,
(w.g.) FURSTNER.

Uitgegeven den 7den Maart 1942.
De Minister van Justitie,
(w.g.) VAN ANGEREN.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 8sten Mei 1942.

G. J. J. WOUTERS.

De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 23sten Mei 1942
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.